



© Мұхаддес Китапты аударыў Институты, 2004

# Юханға Кудай тәрепинен көрсетилген Аян

## Китап ҳаққында мағлыўмат

Бул китапты елши Юхан жазған. І әсирдин ақырында қүшли күйдалаулар болып, Юхан бир атаұға сүргин етилген еди. Сол жерде Кудай оған аян көрсетип, Азия ұлкесиндеги (хәзирги Туркияның қубла бөлеги) исениўши жети жәмәэтке қарата хатлар жазғызы. Оларға қыйыншылық ҳәм қуїдалауларда исенімде беккем турыўды айтып, жол-жорықтар берди. Бирақ, Кудай бул сөзлерди тек усы жети жәмәэтке емес, ал дүнья жүзиндеги барлық исениўши жәмәэтлерге айтты, деп түсиниў керек.

Және де, китапта заманның ақырында Кудайдың Өзине қарсы болған ұқимдарлық ҳәм бийликлерди Ийса Масих арқалы жазалауы, жаўызлықтың толық женилиске ушырауы, пүткіл жаўызлықтың тиикары болған шайтанның дозакқа тасланыўы ҳаққында айтылады. Китаптың ақырында Кудайға садық болған исениўшилердин жана аспан ҳәм жаңа жерди мийрас етип алып, Кудайдың Патшалығына кирийи ҳаққында сөз етиледи.

## Бириңиши бап

### *Китаптың мазмұны*

<sup>1</sup> Бул – тез арада жұз берійі керек болған ўақыяларды Өз хызметшилерине билдириў ушын Кудайдың Ийса Масихқа\* берген аяны. Ал Ол Өз периштесин жиберип, бул аяңды хызметшиси Юханға билдири. <sup>2</sup> Юхан Кудайдың сөзин ҳәм Ийса Масихтың гүўалығын, яғнай өзи көрген нәрселеринң ҳәммесин баян етти. <sup>3</sup> Бул пайғамбаршылық сөзлерди оқытуғын ҳәм бул жерде жазылғанларды тынлап, орынлайтуғынлар қандай баһытты! Себеби бул ўақыялардың болатуғын ўақты жақын.

### *Исениүши жети жәмәэтке сәлемнама*

<sup>4-5</sup> Мен, Юханнан, Азия үлкесиндеги жети жәмәэтке сәлем! Ҳәэзир бар, бурыннан бар болған, келешекте де бар болатуғын ҳәм келетуғын Кудайдан, Оның таҳты алдында турған жети руўхтан\*\*, исенимли гүўа болған, өлилер арасынан бириңи болып тирилген ҳәм жер жүзи патшаларының Ҳұқимдары болған Ийса Масихтан мийрим ҳәм тыныштық сизлерге берилсін!

Ийса Масих бизлерди сүйип, Өз қаны менен бизлерди гүналарымыздан азат қылды <sup>6</sup> ҳәм бизлерди Өз Патшалығына еристирип, Әкеси Кудайдың хызметиндеги руўханийлери етти. Уллылық ҳәм құдирет мәңгиге Онықи болсын!

Аўмийин.

<sup>7</sup> «Мине, Ол буллтар менен келмекте!\*\*\*

Хөр бир көз Оны көреди,

Оның денесин тескенелер де көреди.

Жер жұзиниң барлық халықлары,

Ол себепли өкирип жылайды»\*\*\*\*.

Аўя, усылай болады, аўмийин.

<sup>8</sup> Ҳәэзир бар, бурыннан болған, келешекте де бар болатуғын ҳәм келетуғын, ҳәмме нәрсеге құдиретли Кудай Иилемиз былай дейди: «Мен – Альфа ҳәм Омегаман\*\*\*\*\*».

\* 1:1 *Masich* – еврей тилинде «Басына май күйылған адам» дегенді анлатады. Кудай ўәде еткен Күтқарыўшы.

\*\* 1:4-5 Ямаса: Кудайдың Мухаддес Руўхынан.

\*\*\* 1:7 Даниел 7:13.

\*\*\*\* 1:7 Зекерия 12:10.

\*\*\*\*\* 1:8 *Альфа ҳәм Омега* – грек әлипбесинин бириңи ҳәм соңғы ҳәриплери.

<sup>9</sup> Мен, Ийсаның қайғы-хәсиретине, патшалығына ҳәм сабырлытына сизлер менен бирге шерик болған туўысқаныңыз Юхан, Кудайдың сөзин ҳәм Ийса хакқында жәриялағаным ушын Патмос атлы атауға сүргин етилген едим. <sup>10</sup> Ийемиздин құнинде\*, мени Мухаддес Руўх\*\* басқарып турғанда, арқамнан кәрнайдың дауысына уқсаған бәлент бир дауысты еситтім. <sup>11</sup> «Көрип турғанларынды китапқа жаз ҳәм жети жәмәэтке, яғнай Ефес, Смирна\*\*\*, Пергам, Тиатира, Сардис, Филадельфия ҳәм Лаодикияға жибер», – деди дауыс.

<sup>12</sup> Сөйлеп турғанды көриў ушын, мен арқама бурылдым. Бурылып, жети алтын шыра қойышты көрдім. <sup>13</sup> Олардың ортасында үстине узынлығы аяғына түсетеуын кийим кийген, көкирегине алтын өнирше байлаған Адам Улына\*\*\*\* уқсаған биреў тур еди. <sup>14</sup> Оның басы ҳәм шашлары ак жұн сыяқты, кардай аппақ еди. Көзлери болса, оттың жалынындай жарқырап турған еди. <sup>15</sup> Оның аяқлары пеште қыздырылған жылтырақ қолаға уқсаған болып, дауысы сарқырап аққан суўдың сестиндей еди. <sup>16</sup> Ал он қолында жети жулдыз бар болып, аўзынан еки жұзли өткір қылыш шығып турған еди. Жұзи күшли жарқырап турған қуяштай еди.

<sup>17</sup> Мен Оны көриўден-ак, өли сыяқты аяқларына жығылдым. Ал Ол он қолын үстиме қойып, былай деди:

– Корқпа! Мен – биринши ҳәм соңғыман.

<sup>18</sup> Мен тиримен. Өлген едим, бирак, мине, мәңгиге тиримен. Өлимнин ҳәм өлилер мәқанының гилтлери Мениң қолымда.

<sup>19</sup> Соңлықтан көргенлеринди, ҳәзир жуз берип атырған нәрселерди ҳәм буннан соң болатуғынларды жаз. <sup>20</sup> Он қолымда сен көрген жети жулдыздың ҳәм жети алтын шыра қойыштың сыры мынаў: жети жулдыз – жети жәмәэттин жетекшилери\*\*\*\*\* жети шыра қойыш – жети жәмәэт.

## Екинши бап

### *Ефес жәмәэтине*

<sup>1</sup> – Ефес жәмәэтинин жетекшисине\*\*\*\*\* жаз.

\* 1:10 Ямаса: екшембі күни. Ийемиз Ийса усы күни өнимнен қайта тирилген еди.

\*\* 1:10 Мухаддес Руўх – Кудайдың Руўхы.

\*\*\* 1:11 Смирна – ҳәзирги аты Измир.

\*\*\*\* 1:13 Адам Улы – Ески Келисімде ўәде етилген Күтқарыўшы Масихтың бир аты.

\*\*\*\*\* 1:20 Ямаса: периштелері.

\*\*\*\*\* 2:1 Ямаса: периштесине.

Оң қолына жети жулдыз услаған, жети алтын шыра қойғыштың ортасында жүретуғын былай дейди: <sup>2</sup> «Сениң ислеринди, аўыр мийнетинди хәм сабырлығыңды билемен. Жаман адамлардың жаманлық ислеүине жол қоймайтуғыныңды да билемен. Елши емес болып тұрып, өзлерин елши деп атағанларды сынадын хәм олардың өтирикши екенин билип алдың. <sup>3</sup> Аўа, сен сабырлысан. Менин атым ушын қыйыншылықтарға шыдам бердин хәм шаршамадын.

<sup>4</sup> Бирақ, саған бир қарсылығым бар: сен биринши исенген ўактыңдағы сүйиспеншилигінди жойттың. <sup>5</sup> Солай етип, не нәрседе алжас-қаныңды есіне тұсир! Тәүбе қылышп, дәслепки ислеринди даўам ет. Егер тәүбे қылмасаң, саған келип, шыра қойғышыңды орнынан алып таслайман. <sup>6</sup> Деген менен, сенде бир унамлы қәсийет бар: сен Николос уймының ислерин жек көрессен. Оларды Мен де жек көремен.

<sup>7</sup> Кулағы бар Мухаддес Руўхтың жәмәэтлерге айтып атырған сөзлерин еситсин. Жәнеп шыққанға Кудайдың жәннетиндеги өмир тегеринин мийүесин жеў хуқықын беремен».

### *Смирна жәмәэтине*

<sup>8</sup> – Смирна жәмәэтинин жетекшисине\* жаз.

Өлип, өлимнен кайта тирилген, биринши хәм соңғы болған былай дейди: <sup>9</sup> «Сениң қайғы-хәсиретинди хәм көмбағаллығыңды билемен. Бирақ, сен байсан. Өзлерин яхудийлермиз дайтуғынлардың сени масқаралап айтқан сөзлерин де билемен. Бирақ олар яхудий емес, ал шайтан жыйыны. <sup>10</sup> Басыңа тұсетуғын қыйыншылықтардан қорқпа! Мине, шайтан сизлерди сынаў ушын аранызды базыларынызды қамаққа таслайды. Он күн азап шегесизлер. Өлиүге туўра келсе де, Маған садық кал, сонда Мен саған өмир тажын беремен.

<sup>11</sup> Кулағы бар Мухаддес Руўхтың жәмәэтлерге айтып атырған сөзлерин еситсин. Жәнеп шыққан екинши өлимнен хеш қандай зәлел көрмейди».

### *Пергам жәмәэтине*

<sup>12</sup> – Пергам жәмәэтинин жетекшисине\*\* жаз.

Еки жүзли өткір қылышка ие болған былай дейди: <sup>13</sup> «Шайтанның тахты турған жерде жасайтуғыныңды билемен. Атыма садық екенинди де билемен. Ҳәтте, садық түўәм Антипа аранызда, шайтан отырған жерде өлтирилген күнлерде де сен Маған деген исениминнен қайтпадың.

\* 2:8 Ямаса: периштесине.

\*\* 2:12 Ямаса: периштесине.

<sup>14</sup> Бирак, саған бираз қарсылығым бар: аранызда Балаам тәлийматаң тутышылар бар. Бұтқа сойылған қурбанлық гөшин жеүге ҳәм бузықшылық қылыша үйретіү ушын, Балаам Балакқа Израил халқын жолдан урыуды үгитлеген еди. <sup>15</sup> Сол сыйқылы, сизлердин аранызда Николас уйымының тәлийматын тутышылар да бар. <sup>16</sup> Бул ушын тәүбе кыл! Болмаса, тез жаңына келип, оларға қарсы аўзымдағы қылыш пенен урысаман.

<sup>17</sup> Қулағы бар Мұхаддес Руұхтың жәмәэтлерге айтып атырған сөзлерин еситсин. Женеп шыққанға сырлы манна<sup>\*</sup> ҳәм бир ақ та беремен. Бул тастың үстине жаңа ат жазылған. Атты тасты алған адамнан басқа ҳеш ким билмейди».

### *Тиатира жәмәэтине*

<sup>18</sup> – Тиатира жәмәэтинин жетекшисине<sup>\*\*</sup> жаз.

Көзлери лаўлап жаңған отқа, аяклары жылтыраған қолаға уқсаған Қудайдың Улы былай дейди: <sup>19</sup> «Сениң ислеринди, сүйиспеншилигинди, исениминди, хызметинди ҳәм сабырлылығынды билемен. Соңғы ислеринңиң бириňши исенген ўактыңдағы ислериннен көбірек екенин де билемен.

<sup>20</sup> Деген менен, саған бир қарсылығым бар: өзин пайғамбар деп атаған Изабел атлы ҳаялға жол қойып атырсан. Бул ҳаял хызметшілеримді жолдан урып, бузықшылық ислеүте ҳәм бутларға сойылған қурбанлық гөшин жеүге үйретпекте. <sup>21</sup> Тәүбе етийи<sup>\*\*\*</sup> ушын оған мәйлелт берген едим. Бирак ол бузықшылығы ушын тәүбе етиуди қәлемейди. <sup>22</sup> Мине, Мен оны кеселлик төсегине кулатаман. Оның менен бузықшылық ислейтуғынларды да оның менен биргеликтे ислеген жаман ислери ушын тәүбе етпесе, үлкен қайғы-хәсиретке дуушар етемен. <sup>23</sup> Оның изине ергенлерди<sup>\*\*\*\*</sup> де өлимге дуушар етемен. Сонда пүткіл жәмәэтлер Мениң кейіл ҳәм жүреклерди сынаұшы екенимди билип алады. Ҳәр бириңизге ислеринизге қарай қайтараман. <sup>24-25</sup> Бирак, Тиатирадағы басқаларға, яғни сол ҳаялдың тәлийматаң тутпай, „шайтанның тәлийматының терен сырларын“ үйренбеген сизлерге айтатуғыным мынаў: „Мен келемен дегенше, өзлериңизде бар болғанларға беккем болыңдар“. Сизлерге буннан басқа аўырманлық салмайман.

\* 2:17 Манна – Израил халқы Мысырдан шығып шөлде жүргендеге, Кудай аспаннан берген азық.

\*\* 2:18 Ямаса: периштесине.

\*\*\* 2:21 Тәүбе етий – терис жолдан қайтып, Кудайдың жолына тусиў.

\*\*\*\* 2:23 Сөзбе-сөз: балаларын.

<sup>26</sup> Жеңип шығып, Мениң буйырғанларымды ақырына дейин орынлағанға милдетлер үстинен бийлик беремен.

<sup>27</sup> „Ол оларды темир таяқ пenen басқарып,  
Ылай ыдыс сыйқылы сындырыт таслайды“\*.

Әкемнен Мен алған усындағы бийликті ол да алады. <sup>28</sup> Жеңип шыққанға тан жулдызын да беремен. <sup>29</sup> Қулағы бар Мухаддес Руўхтың жәмәэтлерге айтып атырған сөзлерин еситсін».

## Үшинши бап

### *Сардис жәмәэтине*

<sup>1</sup> – Сардис жәмәэтиниң жетекшисине\*\* жаз.

Кудайдың жети руўхына\*\*\* хәм жети жулдызына ийе болған былай дейди: «Сениң ислеринди билемен. Тири жәмәэт деген атың бар, бирак сен өлисен. <sup>2</sup> Сергек бол! Еле өлмей қалған, енди өлейин деп атырғанларды беккемле. Себеби Кудайымның алдында сениң ислеринниң жеткилиksиз екенлигигин көрдім. <sup>3</sup> Сонықтан өзин қабыл алдып еситкен тәлійматыңды есіне тұсыр. Оны тұтынып, тәүбе ет! Егер сергек болмасан, Мен уры сыйқылы күтилмегендे келемен, саған қашан келетуынымды билмей қаласан.

<sup>4</sup> Бирак Сардисте, сизлердин араңызда, ипласланбаған\*\*\*\* айырым адамлар бар. Олар ак кийим кийип, Мениң менен бирге жүреді. Өйткени олар усыған ылайықты. <sup>5</sup> Жеңип шыққан усындағы ак кийим кийеди. Бундай адамның атын Өмир китабынан\*\*\*\*\* хеш қашан өширмеймен. Әкемнің хәм Оның периштегериниң алдында бул адамның атын ашық тән аламан. <sup>6</sup> Қулағы бар Мухаддес Руўхтың жәмәэтлерге айтып атырған сөзлерин еситсін».

### *Филадельфия жәмәэтине*

<sup>7</sup> – Филадельфия жәмәэтиниң жетекшисине\*\*\*\*\* жаз.

Мухаддес хәм хақыйқат болған, Дауыттың гилтине ийе, Ол ашса хеш ким жаба алмайтуғын, жапса, хеш ким аша алмайтуғын былай дейди: <sup>8</sup> «Сениң ислеринди билемен. Мине, сениң алдыңа хеш ким

\* <sup>2:27</sup> Забур 2:9.

\*\* <sup>3:1</sup> Ямаса: периштесине.

\*\*\* <sup>3:1</sup> Ямаса: Кудайдың Мухаддес Руўхына.

\*\*\*\* <sup>3:4</sup> Сөзбе-сөз: кийимлерин кирлетпеген.

\*\*\*\*\* <sup>3:5</sup> Өмир китабы – мәңгилик өмирғе ийе болғанлардың атлары жазылған Кудайдың китабы.

\*\*\*\*\* <sup>3:7</sup> Ямаса: периштесине.

жаба алмайтуғын ашық бир қапы қойдым. Күшиң аз болса да сөзимди орынлап, атымнан үзү кешпедин. <sup>9</sup> Қара, шайтанның жыйынынан болғандарды, өзлерин яхудиймиз деп атап, бирак яхудий болмаған өтирикшилерди саған тапсыраман. Оларды саған келиүге ҳәм сениң аяғына бас урыға мәжбүр етип, оларға Мениң сени сүйетуғынымды көрсетең. <sup>10</sup> Сабырлылық пенен шыда деген буйрығымды орынлағаның ушын, жер жүзинде жасайтуғынларды сынау мәссети менен пүткіл дұнья жүзине келетуғын сынақ ўактынан Мен де сени саклайман.

<sup>11</sup> Мен жылдам келемен. Тажынды хеш ким алып қоймауы ушын, өзинде бар нәрсеге беккем бол. <sup>12</sup> Жеңип шыққанды Қудайымның Ибадатханасының сүтини қыламан. Сол адам ол жерден хеш кашан шықпайды. Оның үстине Қудайымның атын, Қудайымның қаласының атын, яғнай аспаннан, Қудайдың жанынан түсетеуғын жана Ерусалимниң атын ҳәм Өзимниң жаңа атымды жазаман. <sup>13</sup> Кулағы бар Мухаддес Руўхтың жәмәәтлерге айтып атырған сөзлерин еситсин».

### *Лаодикия жәмәәттіне*

<sup>14</sup> – Лаодикия жәмәәтинин жетекшисине\* жаз.

Аўмийин, садық ҳәм ҳақыйқы гүүа, Қудайдың жаратқанларының Ҳұқимдары былай дейди: <sup>15</sup> «Сениң ислеринди билемен. Сен я суүйқ, я ыссы емессен. Қәне енди, я суүйқ, я ыссы болсан! <sup>16</sup> Сен ыссы да, суүйқ та емес, ал жыллы болғаның ушын, сени аўзыннан құсып жиберемен. <sup>17</sup> Байман, байыдым, хеш нәрсеге мүтәж емеспен, дейсен. Бирак өзиннин баҳытсыз, аянышлы, жарлы, соқыр ҳәм жалаңаш екенлигиди билмейсен. <sup>18</sup> Соңлықтан Мениң саған айтатуғын мәсләхәтим мынау: бай болыуың ушын, Меннен отта тазаланған алтын, жалаңашлығыңың айыбы көрингебеу ушын ақ кийимлер, көрийүн ушын көзлерине сүрттөуғын дәри сатып ал.

<sup>19</sup> Мен сүйгенлеримниң ҳәммесин әшкара етип, тәрбиялайман. Сол себепли инталы болып, тәүбे ет. <sup>20</sup> Мине, Мен қапы алдында қағып турман. Егер ким де ким даұысымды еситип, қапыны ашса, оның үйине киремен. Мен оның менен, ол Мениң менен бирге аўқат жеймиз.

<sup>21</sup> Мен жеңип шығып, Экем менен бирге Оның тахтына отырғанымдай, женип шыққанға да Мениң менен бирге тахтыма отырыу хұқықын беремен. <sup>22</sup> Кулағы бар Мухаддес Руўхтың жәмәәтлерге айтып атырған сөзлерин еситсин».

\* 3:14 Ямаса: периштесине.

## Төртинши бап

### *Аспандагы тахт*

<sup>1</sup> Буннан соң, аспанда ашық түрған бир қапыны көрдім. Мен бұрын еситкен дауыс, яғнай кәрнай сестине уқсаған сес маған былай деди: «Бул жерге көтерил! Мен саған буннан соң болыўы тийис ўақыяларды көрсетемен». <sup>2</sup> Сонда мен дәрхал Мухаддес Руўхқа толып, аспанда бир тахты хәм онда Отырғанды\* көрдім. <sup>3</sup> Тахтта Отырғанның көриниси яспис, сардис сыйаклы ҳасыл таслардай жарқырап, ал тахтың әтирапын жарқыраған ҳасыл зумрат тасы сыйаклы радуга\*\* қоршап түрған еди. <sup>4</sup> Тахтың дөгерегинде басқа жигирма төрт таҳт болып, бул таҳтларда ақ кийимли, басларына алтын таж кийген жигирма төрт ақсақал отырған еди. <sup>5</sup> Тахттан шақмақ шағып, гүрсилдеген дауыс шығып, гүлдирмаманың гүркирегени еситилип түрған еди. Ал тахтың алдында жети шыра жанып түрған еди. Бул – Кудайдың жети руўхи. <sup>6</sup> Және тахтың алдында кристалл сыйаклы шийше теңіз бар еди.

Тахттың төрт тәрепинде\*\*\*, яғнай дөгерегинде алды-арты көзге толған төрт маклук түрған еди. <sup>7</sup> Олардың бириңиси арысланға, екиншиси бузаўға уқсаған еди. Ал үшиннисинин жүзи адамның түріндей, төртіншиси ушып баратырған бүркит сыйаклы еди. <sup>8</sup> Хәр бириңин алты қанаты болып, қанатларының иши-сырты толған көз еди. Олар құни-тұни токтамастан: «Бар болған, хәзір бар хәм келешекте бар болатуғын хәм келетуғын, хәмме нәрсеге құдиретли Кудай Ийемиз мухаддес, мухаддес, мухаддес!» – дейди.

<sup>9</sup> Төрт маклук мәңги Әмир сүретуғын тахтта Отырғанды уллылап, Өған ҳұрмет көрсетип шүкирлик билдирген сайын, <sup>10</sup> жигирма төрт ақсақал тахтың үстинде отырған мәңги Әмир Сүретуғының алдына жығылып, Өған табынды. Олар тажларын тахтың алдына қойып былай деди: <sup>11</sup> «Кудай Ийемиз! Сен данқ, ҳұрмет хәм құдиретti алдыұға ылайықтысан. Себеби хәмме нәрсени Сен жаратқансан. Ҳәммеси Сениң еркін менен жаратылды хәм бар болды».

\* 4:2 Яғнай: Кудайды.

\*\* 4:3 Радуга – жаўын жаўғаннан соң, хәр түрли түске дөнип, аспанда пайда болатуғын қылыш сыйаклы белгі.

\*\*\* 4:6 Сөзбе-сөз: ортасында.

## Бесинши бап

### *Мөрленген китап ҳәм Қозы*

<sup>1</sup> Сонда таҳтта Отырғанның оң қолында иши-сырты жазылған, жети мөр басылып бекитилген бир китапты\* көрдим. <sup>2</sup> Және мен бәлент дауыс пенен жәриялап бакырган бир құшлы периштени де көрдим. Ол жар салып: «Ким бекитилген мөрлерди бузып, китапты ашыўға ылайықты?» – деди. <sup>3</sup> Бирақ аспанда да, жерде де, жердин астында да китапты ашып, оның ишине қараўға ылайықты хеш ким болмады. <sup>4</sup> Китапты ашып, оның ишине қараўға ылайықты хеш ким табылмағанлықтан, мен катты жыладым. <sup>5</sup> Сонда аксақаллардың бири маған:

– Жылама! Қара, Яхуда урығынан шықкан Арыслан, Дауыттың Урпағы жеңип шықты! Ол бекитилген мөрлерди бузып, китапты аша алады, – деди.

<sup>6</sup> Сол ўақытта мен төрт маклук пенен аксақаллар коршап турған таҳтың ортасында бауызланғанға уксасан бир Қозыны\*\* көрдим.

Қозының жети мүизи ҳәм жети көзи бар еди. Бул көзлер – Қудайдың пүткіл жер жүзине жиберген жети руўхы. <sup>7</sup> Қозы жақынлап барып, таҳтта Отырғанның оң қолынан китапты алды.

<sup>8</sup> Қозы китапты алғанда, төрт маклук ҳәм жигирма төрт аксақал Оның аяғына жығылды. Ҳәр биринин қолында тарлы әсбап ҳәм хош ийисли затларға толған алтын кеселер бар еди. Бул хош ийисли затлар мухаддеслердин\*\*\* дуўаларын билдиреди. <sup>9</sup> Олар жаңа алғыс-мақтаў қосығын айтып былай деди:

«Сен китапты алыўға ҳәм бекитилген мөрлерди бузып ашыўға ылайықтысан!

Әйткени Сен Өзинди қурбан еттиң ҳәм ҳәр бир урыў, тил, халық ҳәм милдеттен шыққан адамларды Қудайға арнаў ушын,

Оз қанынды төгип, олардың төлемлерин өтедин.

<sup>10</sup> Оларды патшалығына еристирип,

Қудайдың хызметиндеги руўханийлер қылдын.

Олар жер жүзинде ҳәkimlik етеди».

<sup>11</sup> Соңынан таҳтты, маклукларды ҳәм аксақалларды коршаған есап-сансыз, мыңлаған, миллионлаған периштelerди көрдим ҳәм олардың дауысларын еситтим. <sup>12</sup> Олар дауыслап қосық айтып былай деди:

\* 5:1 Сөзбе-сөз: оралған қағаз.

\*\* 5:6 Қозы – пүткіл адамзат ушын қурбан болған Ийса Масихтың тымсалы.

\*\*\* 5:8 Яғный: Ийсаға исениўшилердин.

«Баўызланған Қозы күш, байлық, даналық, құдирет, хұрмет, данқ хәм алғыс-мақтауды алыўға ылайықты!».

<sup>13</sup> Және мен аспандағы, жер жүзиндеги, жердин астындағы хәм тениздеги пұткіл жаратылыстың, олардағы пұткіл барлықтың былай деп косық айтқанын еситтим:

«Тахтта отырған хәм Қозы  
алғыс-мақтауды, хұрметке, данқка  
хәм құдиретке мәңгиге ийе болсын!»

<sup>14</sup> Төрт маклұқ: «Аўмийин!» деп жуўап берди, ал жигирма төрт ақсақал жерге жығылып табынды.

## Алтыншы бап

### *Бекитилген мөрлердин бузып ашылыуы*

<sup>1</sup> Сонынан мен Қозының бекитилген жети мөрдин бириңисин бузып ашқанын көрдім. Сонда төрт маклұқтың бириңин гүлдірмаманың ғүркірегенине уқсаған даўыс пенен: «Кел» дегенин еситтим.

<sup>2</sup> Мен қарап, бир ақ атты көрдім. Аттың үстіндегиниң оқ жайы бар еди. Оған бир таж берилді. Ол жеміппаз болып, және жениске ерисиүге атланды.

<sup>3</sup> Қозы бекитилген екинши мөрди бузып ашқанда, екинши маклұқтың: «Кел» дегенин еситтим. <sup>4</sup> Сонда оттай қызыл бир ат шықты. Атқа мингенге адамлардың бир-бирин өлтирийи ушын, дүнья жүзиндеги парахатшылықты жок қылышу бийлиги берилді. Оған үлкен бир қылыш та берилді.

<sup>5</sup> Қозы бекитилген үшинши мөрди бузып ашқанда, үшинши маклұқтың: «Кел» дегенин еситтим. Мен қарап, бир қара атты көрдім. Атқа мингенниң қолында пәлле тәрези бар еди. <sup>6</sup> Төрт маклұқтың ортасынан шыққан бир даўыстың: «Бир күнлик ис ҳақыға бир қадақ бийдай ямаса үш кадақ арпа бериледи. Бирак, зәйтүн майына хәм шарапқа зыян тиігизбе!» — дегенин еситтим.

<sup>7</sup> Қозы бекитилген төртінши мөрди бузып ашқанда, төртінши маклұқтың: «Кел!» дегенин еситтим. <sup>8</sup> Мен қарап, ақшыл сур атты көрдім. Атқа мингенниң аты өлем болып, оның изинен биреў ерип киятыр еди. Бул — өлилер мәканы еди. Оларға қылыш, ашлық, жукпалы аўырыўлар хәм жердеги жыртқыш хайұнлар менен адамларды өлтириў ушын, дүньяның төрттен бир бөлегиниң үстинен бийлик берилді.

<sup>9</sup> Қозы бекитилген бесинши мөрди бузып ашқанда, курбанлық шалынатуғын орынның астында Кудайдың сөзи хәм өзлери айтқан

түүалықлары ушын өлтирилгенлердин жанларын көрдим.<sup>10</sup> Олар бәлент дауыс пенен бакырып былай деди: «Мухаддес хәм ҳақыйқый Ийемиз! Сен енди қашан жер жүзинде жасайтуғынларды хүким етип, олардан төгилген қанымыз ушын өш аласаң?»<sup>11</sup> Сонда олардын хәр бирине ақ кийим берилип: «Сизлер сыйаклы өлтирилетуғын өзлериңиздегі хызыметшилердин хәм туұысқанларыныздың саны то-лық болғанға шекем аз-маз күтип тұрынлар», – делинді.

<sup>12</sup> Қозы бекитилген алтыншы мөрди бузып ашқанда қарасам, жер күшли силкинип, қуаш қара жүннен тоқылған қаптай, ал ай толығы менен қан сыйаклы қып-қызыл болып кетти.<sup>13</sup> Ал аспандағы жулдызлар күшли самал себепли шайқалған әңжир ағашынан төгилген писпеген мийүелер сыйаклы жерге тұсти.<sup>14</sup> Аспан болса, оралған қағаз сыйаклы жок болып кетти. Хәр бир тау хәм атаў орнынан көширилди.

<sup>15</sup> Сонда дүньяның патшалары, хәмелдарлары, әскербасылары, байлары, күшлілери, барлық құл хәм азат адамлары үнгирлер менен таудағы жартаслар арасына жасырынды.<sup>16</sup> Олар таўлар хәм жартасларға жалынып: «Үстимизге қулаг, тахтың үстинде Отырғаннан хәм Қозының ғәзебинен бизлерди жасыра гөрин!<sup>17</sup> Себеби олардың қәхәрли ғәзебинин күни келди, буған ким шыдай алады», – деди.

## Жетинши бап

### *Мөрленген 144000 адам*

<sup>1</sup> Буннан соң, мен жер жүзинин төрт мүйешинде турған төртperiштени көрдим. Олар жер бетине, тенизге хәм хәр бир терекке ес-песин деп, жер жүзинин төрт самалын услап турған еди.<sup>2</sup> Мен және шығыстан көтерилип киятырған, тири Қудайдың мөрине ийе басқа бир periштени көрдим. Ол жерге хәм тенизге зыян келтириў бийлиги берилген төрт periштеге бәлент дауыс пенен бакырып:<sup>3</sup> «Бизлер

Кудаймызындаң хызыметшилериниң манлайларына мөр баспағанымызша, жерге, тенизге хәм тереклерге зыян тийгизбендер!» – деди.

<sup>4</sup> Сонда мен манлайларына мөр басылғанлардың саны бир жұз қырық төрт мың екенин еситтим. Олар Израил халқының барлық ур-ыўларынан еди.

<sup>5-8</sup> Яхуда урыўынан он еки мың, Рубен урыўынан он еки мың, Гад урыўынан он еки мың, Ашер урыўынан он еки мың, Нафтали урыўынан он еки мың, Манасия урыўынан он еки мың, Симон урыўынан он еки мың, Лебий урыўынан он еки мың, Исахар урыўынан он еки мың, Зебулон урыўынан он еки мың, Юсуп урыўынан он еки мың, Бенамин урыўынан он еки мың адамға мөр басылды.

### *Ақ кийим кийген көп адамлар*

<sup>9</sup> Буннан соң қарасам, хәр түрли миллеттен, хәр түрли урыўдан, хәр түрли халықтан хәм хәр түрли тилден болған, хеш ким санай алмайтуғын ұлкен топар таҳтын хәм Қозының алдында тур еди. Хәм меси ақ кийим кийген болып, қолларына хurma ағашының шақаларын услап турған еди. <sup>10</sup> Олар бәлент дауыс пенен:

«Күтқарыў таҳт үстинде отырған

Кудайымыздың хәм Қозының қолында», – деп бақырып турған еди.

<sup>11</sup> Барлық периштeler таҳтын, ақсақаллардың хәм төрт мақлуктың дөгерегинде турған еди. Олар таҳтын алдында жерге жығылып, Кудайға табынып былай деди:

<sup>12</sup> «Аўмийин.

Алғыс, даңқ, даналық,  
мақтаў, хұрмет, күш-күдирет  
мәңгиге Кудайымыздыki болсын.

Аўмийин».

<sup>13</sup> Сонда ақсақаллардың бири меннен:

– Ақ кийим кийген мына адамлар кимлер, олар қаяқтан келди? – деп сорады.

<sup>14</sup> – Буны сиз билесиз, мырзам, – дедим мен.

Ол маған былай деди:

– Булар – аўыр азапты басынан кеширгенлер. Кийимлерин Қозының қаны менен жуўып, аппақ қылғанлар. <sup>15</sup> Сонлықтан олар Кудайдың таҳтының алдында турып, Оның Ибадатханасында күни-түні Оған хызмет етеди. Таҳтта Отырған олар менен бирге болып, Өз панасында сақлайды. <sup>16</sup> Олар енди хеш қашан аш болмайды хәм шөллемейди, қуаш ямаса жәзийрама ыссы оларды күйдирмейди. <sup>17</sup> Өйткени таҳтын ортасында болған Қозы олардың шопаны болып, тири суў булактарына алып барады. Кудай олардың барлық көз жасларын сұртип таслайды.

### **Сегизинши бап**

#### *Бекитилген жетинши мөрдин бузып ашылыуы*

<sup>1</sup> Қозы бекитилген жетинши мөрди бузып ашқанда, аспанда ярым сааттай үнсизлик орнады.

<sup>2</sup> Сонда мен Кудайдың алдында турған жети периштени көрдим. Оларға жети кәрнай берилди.

<sup>3</sup> Соңынан басқа бир периште келип, қурбанлық шалынатуғын орында турды. Оның қолында хош ийисли затларды түтетиүге арналған алтын ыдыс бар еди. Оған пүткіл мұхаддеслердин<sup>\*</sup> дүўала-рына қосып, тахтың алдындағы алтыннан исленген қурбанлық шалынатуғын орынға бағышлау ушын, көп муғдарда хош ийисли затлар берилди. <sup>4</sup> Сонда мұхаддеслердин дүўалары менен бирге хош ийисли затлардың түтини периштениң қолынан көтерилип, Кудайдың алдына жетип барды.

<sup>5</sup> Периште хош ийисли затлар салынған ыдысты алып, оны қурбанлық шалынатуғын орынның жаңып турған шоғына толтыруды да, жерге ылактырып жиберди. Сонда гүлдірмама гүркиреп, гүрсилдеген даўыслар еситилди хәм шақмақ шағып, жер силкінді.

### *Жети кәрнай*

<sup>6</sup> Жети периште қолларындағы жети кәрнайды шертиүге таярланды.

<sup>7</sup> Биринши периште кәрнайын шертти. Сонда қанға араласқан буршак хәм от жерге жаўды. Жер бетинин үштен бири, тереклердин үштен бири хәм жасыл шөглердин хәммеси жаңып кетти.

<sup>8</sup> Екінши периште кәрнайын шертти. Лаўлап жанған таў сыйқыл үлкен бир нәрсе тенізге ылактырылды. Теніздин үштен бири қанға айланды. <sup>9</sup> Теніздеги жаныўарлардың үштен бири өлди хәм кемелердин үштен бири қыйралып қалды.

<sup>10</sup> Үшинши периште кәрнайын шертти. Сонда аспаннан шом сыйқыл жалынлап жанған бир үлкен жулдыз дәръялардың үштен бир бөлегине хәм суў булакларының үстине түсти. <sup>11</sup> Бул жулдыздың аты – жуўсан. Сүўлардың үштен бир бөлеги жуўсан сыйқыл ашшы болды. Суў ашшы болғанлықтан, ишкен адамлардың көбиси өлип қалды.

<sup>12</sup> Төртінши периште кәрнайын шертти. Күаштың үштен бири, айдың үштен бири хәм жулдызлардың үштен бири закымланды. Олардың үштен бири қараңғыланып, күндиз хәм түннин үштен бир бөлеги жақтысыз қалды.

<sup>13</sup> Мен соңынан карап, аспанның ортасында ушып жүрген бир бүркиттің бәлент даўыс пенен былай дегенин еситтім: «Хәсірет, хәсірет! Жер жүзинде жасаўшылар хәсірет шегеди! Себеби кәрнайларын шертетуғын қалған үш периште кәрнай шертиүге таяр тур!»

---

\* 8:3 Яғнай: Ийсаға исениўшилердин.

## Тоғызынышы бап

<sup>1</sup> Бесинши периште кәрнайын шертти. Сонда мен аспаннан жерге түсken бир жулдызыда көрдим. Оған терең тунғыйыктың аўзын ашатуын гилт берилди. <sup>2</sup> Жулдыз терең тунғыйыктың аўзын ашқанда, тунғыйыктан үлкен пештин үтүниндей түтин шыкты. Бул түтиннен қуаш хәм хаёа қараңғыланып кетти. <sup>3</sup> Түтинниң ишинен жерге ше-гирткелер жаўды. Оларға жердеги шаянлардың күшине уқсаған бир күш берилген еди. <sup>4</sup> Ше-гирткелерге жердеги көк шөплерге, өсим-ликлерге хәм тереклерге зыян келтирмеў, тек манлайларында Кудайдың мөри жок адамларға ғана азап беріў буйырылды. <sup>5</sup> Оларға бул адамларды өлтиремей, тек бес ай даўамында азап беріўтеге рухсат етилди. Олар берген азап адамды шаян шаққандай кыйнайды. <sup>6</sup> Сол күнлери адамлар өлим излейди, бирақ таба алмайды. Өлиүди аңсайды, бирақ өлим олардан қашып кетеди.

<sup>7</sup> Ше-гирткелердин көриниси саўашқа таярланған атлар сыйқлы болып, басларында алтын тажларға уқсаған тажлары бар еди. Жұзлери болса, адамның жұзине уқсаған еди. <sup>8</sup> Шашлары хаялдың шашын-дай, тислери арысланың тисиндей еди. <sup>9</sup> Қөкиреклеринде темир саўытларға уқсаған саўытлар болып, қанатларының сести саўашқа шаўып баратырған сансыз атлы арбалардың сести сыйқлы еди. <sup>10</sup> Ше-гирткелердин шаяндинкендай қуиреклары хәм ийнелери бар еди. Қуиреклары адамларға бес ай бойы азап беретуғын күшке ийе еди. <sup>11</sup> Олардың үстинен терең тунғыйыктың периштеси патшалық етету-тын еди. Бул периштениң еврейше аты Аббадон, ал грекше аты Аполлион еди.

<sup>12</sup> Бириңиши ҳәсирет өтти, мине, буннан соң және еки ҳәсирет келмекте.

<sup>13</sup> Алтынши периште кәрнайын шертти. Сонда мен Кудайдың алдындағы алтыннан исленген курбанлық шалынатуғын орынның төрт мүйешиндеги шаклардан шыққан бир дауысты еситтим. <sup>14</sup> Дауыс қолында кәрнайы бар алтынши периштеге: «Уллы Евфрат дәръясының жанында байлаұлы турған төрт периштени босатып жибер», – деди. <sup>15</sup> Сонда анық сол saat, сол күн, сол ай хәм сол жыл ушын таяр турған төрт периште адамлардың үштен бириң өлтириў ушын боса-тылып жиберилди. <sup>16</sup> Олардың атлы әскерлериниң саны еки жұз миллион екенлигин еситтим.

<sup>17</sup> Аянымда көрген атлар менен атлылардың көриниси мынадай: атлылардың оттай қызыл, қара көкшил хәм күкірт реңли саўытла-ры бар еди. Атлардың баслары арысланың басына уқсаған болып,

аўызларынан от, түтин хәм қүкірт шығып турған еди.<sup>18</sup> Адамзаттың үштен бири усы үш бәледен: булардың аўызынан шыққан от, түтин хәм қүкірттен өлди.<sup>19</sup> Өйткени атлардың күши аўызларында хәм қуырықларында еди. Куйрықлары басы бар жыланлар сыйқлы болып, адамларды олар менен азаплайтуғын еди.<sup>20</sup> Усы бәлелерден өлмей қалған адамлар өз қоллары менен ислеген жаман ислери ушын тәүбе етпеди. Олар я көре, я есите, я жүре алмайтуғын алтын, гүмис, қола, тас хәм ағаштан исленген бутларға хәм жинлерге табыныұдан ўаз кешпеди.<sup>21</sup> Және де адам өлтириў, сыйқыршылық ислеў, жынысый бузықшылық қылыш үшін үрлыха ислеүди қойып, тәүбебе етпеди.

## Оныншы бап

### *Периште ҳәм китапша*

<sup>1</sup> Сонынан мен аспаннан түсип киятырған басқа бир күшли пе-риштени көрдим. Ол бултқа оранған болып, басының үстинде радуга бар еди. Жұзы күяшқа, аяқлары отлы сүтинге уқсаған еди. <sup>2</sup> Оның қолында ашылған бир китапша\* бар еди. Ол оң аяғын тенизге, ал сол аяғын жерге қойып, <sup>3</sup> арысланның акырганына уқсаган бәлент дауыс пенен бақырды. Ол бақырғанда, жети гүлдірмама сести гүр-киреп, тилге кирди. <sup>4</sup> Жети гүлдірмама тилге киргендे, мен жазбақшы болып едим, бирақ аспаннан бир дауыстың: «Жети гүлдірмаманың айтқанларын жазба, оларды қупыя сақла», – дегенин еситтим.

<sup>5</sup> Соннан кейин, бир аяғы менен тенизде, бир аяғы менен жerde турғанын өзим көрген сол периште оң қолын аспанға көтерди. <sup>6</sup> Ол аспанды хәм аспандағылардың хәммесин, жерди хәм жердегилердин хәммесин, тениздегилердин хәммесин жаратқан мәнги тири Кудайдың аты менен ант ишип: «Енди ўакыт қалмады. <sup>7</sup> Бирақ, жетинши периште кәрнайын шертетуғын күнлерде Кудайдың Өз хызметшилери – пайғамбарларға хабарлаған сырлы жобасы әмелге асады», – деди.

<sup>8</sup> Өзим аспаннан еситкен дауыс мениң менен және сөйлесе бас-лап: «Барып, тенизде хәм жerde турған периштениң қолындағы аш-ыўлы китапшаны ал», – деди.

<sup>9</sup> Мен периштениң жанына барып, китапшаны маған бериүин со-радым. Периште маған: «Буны ал да, жеп қой. Ол қарныңа барғанда ашшы, ал аўызында пал сыйқлы татлы болады», – деди.

\* <sup>10:2</sup> Сөзбе-сөз: оралған кишкаңе қағаз.

<sup>10</sup> Сонда мен китапшаны периштениң қолынан алып, жеп қойдым. Ол аўзымда пал сыйқлы татлы болды, ал жутқанымнан кейин қарнымды ашытты. <sup>11</sup> Соңынан маған былай делинди: «Сен және көп халықтар, миллетлер, тиллер хәм патшалар тууралы пайғамбаршылық айтыўың тийис».

## Он бириңиши бап

### *Еки гүйе*

<sup>1</sup> Соңнан кейин, маған өлшетайтуғын таяқ сыйқлы қамыс бериліп, былай делинди:

— Бар да, Кудайдың Ибадатханасын хәм қурбанлық шалынатуғын орынды өлшеп, сол жерде сыйынып атырғанларды санап шық. <sup>2</sup> Ал Ибадатхананың сыртқы ҳәүлисін өлшемей қалдыр. Себеби ол жер бутқа табынышыларға берилди. Олар мұхаддес қаланы қырық еки ай даўымында аяқ асты қылады. <sup>3</sup> Мен Өзимнің еки гүйама құш беремен. Олар аза кийимин кийип, бир мың еки жұз алпыс құн пайғамбаршылық қылады.

<sup>4</sup> Бул еки гүйе — пүткіл дүньяның Ийеси Кудай алдында турған еки зәйтүн ағашын хәм еки шыра қойғышты билдиреди. <sup>5</sup> Егер ким де ким оларға зиян тийгизбекши болса, олардың аүйзларынан от шығып, душпанларын қүйдиріп жоқ қылады. Оларға зиян тийгизбекши болғанлар усылай өлтириледи. <sup>6</sup> Бул еки гүйе өзлери пайғамбаршылық айтқан күнлөрде жаўын жаўмасын деп, аспанды жаўып таслаў бийлигине ийе. Және олардың суўларды қанға айландырыға, қанша қәлесе, жер жұзин сонша хәр түрли бәлелерге дуўшар етийге де бийлиги бар.

<sup>7</sup> Олар гүйалықтарын айтып таўысқанда, терең тунғыйықтан шыққан жыртқыш ҳайран олар менен урысады хәм оларды женип өлтиреди. <sup>8</sup> Олардың өлиги тымсалый түрде Содом хәм Мысыр деп аталағын уллы қаланың көшесинде қалдырылады. Олардың Ийеси Ийса да сол жерде атанақ ағашқа шегеленген еди. <sup>9</sup> Үш ярым құн барлық халықлардың, урыўлардың, тиллер хәм милдетлердин адамлары олардың өлигине қарағ, денелерин қәбірге қойыуға рухсат етпейди. <sup>10</sup> Жер жұзинде жасаўшылар буған күйәніп, байрам қылады хәм бир-бирине сауғалар жибереди. Өйткени бул еки пайғамбар жер жұзинде жасаўшыларға азап берген еди.

<sup>11</sup> Бирақ үш ярым күннен соң, Қудайдан келген өмир деми олардың денелерине енип, екеўи де аяққа турды. Буны көргенлерди күшли коркыныш бийледи. <sup>12</sup> Сонда еки пайғамбар аспаннан еситилген бир даўыстың өзлери: «Бул жерге көтерилиндер», — дегенин

еситти. Олар душпанларының көз алдында бир булт үстинде аспанға көтерилип кетти.<sup>13</sup> Сол ўақытта-ақ күшли жер силкиниў болып, қаланың оннан бири қыйралып қалды хәм жети мың адам набыт болды. Ал қалған адамларды күшли қорқыныш бийлеп, аспандағы Кудайды алғыслады.

<sup>14</sup> Екинши ҳәсирет өтти. Мине, үшинши ҳәсирет жақынлап келмекте.

### **Жетинши кәрнай**

<sup>15</sup> Жетинши периште кәрнайын шертти. Аспаннан бәлент даүйислар еситилип:

«Дүнья жұзи патшалығы Кудай

Ийемиздикі хәм Оның Масихыни болды.

Ол мәңгиге патшалық етеди», – деди.

<sup>16</sup> Кудайдың алдында өз тахтларында отырған жигирма төрт аксақал жерге бас урып, Кудайға табынды хәм былай деди:

<sup>17</sup> «Хәммеге нәрсеге құдиретли,

бар болған хәм хәзир де бар Кудай Ийемиз!

Саған шүқирилк етемиз.

Себеби Сен уллы құдиретиң менен патшалық ете басладын.

<sup>18</sup> Усы себепли, миллетлер ашыға минген еди.

Енди болса, Сениң ғәзебің олар үстине жаўды.

Өлилерди хұқим етий,

Хызыметшилерің болған пайғамбарларға,

мухаддеслерге, яғнай Сениң атынды ҳұрмет ететуғын

үлкен-кишиге сыйлық беріў хәм

жер жүзин набыт қылышыларды набыт қылыш үйкіткіш

келиді.

<sup>19</sup> Соңда Кудайдың аспандағы Ибадатханасы ашылды хәм Ибадатханадағы Оның Келисім сандығы көринди. Сол ўақытта шақмақ шағып, даүйислар хәм гүлдірмаманың гүркірегені еситилди. Жер силкинип, күшли буршақ жаўды.

### **Он екинши бап**

#### **Хаял хәм айдархा**

<sup>1</sup> Аспанда бир уллы қәраматлы белгі пайда болды: қуяшка оранған, аяқларының астында ай, басында он еки жулдызының тажы бар бир хаял көринди.<sup>2</sup> Хаял хәмледар еди, ол босанбақшы болып, толғақ тутып бакырмакта еди.<sup>3</sup> Соңынан аспанда басқа бир қәраматлы белгі пайда болды: жети баслы, он шақлы, басларында жети тажы

бар, үлкен қызыл айдархა көринди. <sup>4</sup> Айдархა қуирығы менен аспандағы жулдызлардың үштен бириң сыпсырып, жерге ылактырды. Сонынан ол туўылыўдан-ақ баланы жутып жибериў ушын, туўайын деп атырған хаялдың алдында турып алды. <sup>5</sup> Хаял ул туўды. Бул бала барлық мильтерди темир таяқ пенен басқарады. Бала дәрхал Кудайга, Кудайдың тахтына алып келинди. <sup>6</sup> Ал хаял шөлге қашып кетти. Ол жерде хаялдың бир мың еки жұз алпыс құн бағылыўы ушын, Кудай тәрепинен таярланған бир орын бар еди.

<sup>7</sup> Аспанда сауаш басланды. Бас периште Михаил хәм оның периштегері айдархага қарсы урысты. Айдархада өз периштегері менен оларға қарсы урысса да, <sup>8</sup> күши жетпей женилип қалып, аспандағы орынларынан айырылды. <sup>9</sup> Үлкен айдархада, әзәзүл ямаса шайтан деп аталған, пүткил дүньяны жолдан азғырған ески жылан периштегері менен бирликте жерге ылактырылды.

<sup>10</sup> Сонда мен аспанда бәлент бир дауыстың былай дегенин еситтим:  
«Кудайымыздың күтқарыўы, құдирети, патшалығы  
хәм Масихының ҳүкимдарлығы енди орнады.

Өйткени туўысқанларымыздың айыплаўшысы,  
Оларды Кудайымыздың алдында күни-түни  
айыплаған шайтан жерге ылактырылды.

<sup>11</sup> Туўысқанларымыз Қозының қаны менен  
хәм өзлери айтқан гүўалықлары менен оны женди.

Бул ушын олар өз жанларын өлимге қыйды.

<sup>12</sup> Сонлықтан, хәй, аспан хәм онда жасаўшылар шадланыңлар!  
Ал жер хәм теніз сизлер хәсисрет шегесизлер!  
Себеби шайтан қәхәрли түрде үстилеринизге тұсті.  
Ол өз ўақтының аз қалғанын биледі».

<sup>13</sup> Айдархада өзиниң жерге ылактырылғанын көргенде, ул бала туўған хаялдың изинен күйа кетти. <sup>14</sup> Хаялдың жыланнан шөлдеги өзи ушын арналған жерге ушып кетиşi ушын, оған үлкен бир бүркиттің еки қанаты берилди. Хаял ол жерде үш ярым жыл\* бағылыўы лазым еди. <sup>15</sup> Сонда жылан хаялды сел менен ығызып жибериў ушын, аўзынан оның изинен дәръядай суў ағызды. <sup>16</sup> Бирақ жер аўзын ашты да, айдарханың аўзынан ағызған сүйін жутып жиберипп, хаялға жәрдем етти. <sup>17</sup> Сонда айдархада хаялға қарсы қәхәрленди. Ол хаял нәсилинен болған басқалар менен, яғнай Кудайдың бүйрекларын орынлап, Ийса Масихтың гүўалығына садық қалғанлар менен урысыўға атланды. <sup>18</sup> Айдархада теніз жағасында турып алды\*\*.

\* 12:14 Сөзбе-сөз: «бир мұддет, мұддетлер хәм ярым мұддет».

\*\* 12:18 Басқа нусқада: «Мен теніз жағасында турған едим».

## Он үшинши бап

### *Теңизден шыққан жыртқыш ҳайұан*

<sup>1</sup> Соңынан мен он шаклы, жети баслы бир жыртқыш ҳайұанның тенизден шығып киятырғанын көрдім. Оның шақларында он таж болып, басларында Кудайға тил тийгизиўши атлар жазылған еди. <sup>2</sup> Мен көрген жыртқыш ҳайұан қапланға уқсаған еди. Оның аяқлары айыўдын аяғында, аүзы арысланның аўзындағында еди. Айдарха оған өз құдирети ҳәм тахты менен бирликте үлкен бийлик те берди. <sup>3</sup> Жыртқыш ҳайұаның басларының бири өлемши халда жаракатланғандай болып көринди. Деген менен, бул жаракат жазылғып кетти. Сонда пүткіл дүнья таң қалып, жыртқыш ҳайұаның изине ерип кетти. <sup>4</sup> Адамлар жыртқыш ҳайұанға бийлик берген айдархага сыйынды. Олар жыртқыш ҳайұанға да сыйындып: «Бул жыртқыш ҳайұанға ким тең келе алады? Оның менен ким урыса алады?» – деди.

<sup>5</sup> Өзин мақтап, Кудайға тил тийгизетуғын сөзлер айтыў ушын жыртқыш ҳайұанға аўыз берилди. Ол және қырық еки ай даўамында жүргизетуғын бийлик алды. <sup>6</sup> Кудайға, Оның аты менен мәканына ҳәм аспанда жасауышыларға тил тийгизиў ушын, жыртқыш ҳайұан аўзын ашып сөйлей баслады. <sup>7</sup> Оған мухаддеслерге\* қарсы урысып, оларды жениүте күш берилди. Ол хәр бир урыў, хәр бир халық, хәр бир тил ҳәм хәр бир милдет үстинен бийликтеге ииे болды. <sup>8</sup> Дүньяға тийисли адамлардың ҳәммеси, дүнья жаратылғаннан бери баўызланған Қозының Өмир китабында аты жазылмаған ҳәр бир адам жыртқыш ҳайұанға сыйынды.

<sup>9</sup> Кулғы бар мыналарды еситип алсын:

<sup>10</sup> «Кимниң тәғдирине тутқын болуў жазылса,

*Ол тутқынға туследи.*

*Кимниң тәғдирине қылыш пенен өлтирилиү жазылса,*

*Ол қылыш пенен өлтириледи»\*\*.*

Сол ўақытта мухаддеслердин сабыр етип, исенийи керек болады.

### *Жерден шыққан жыртқыш ҳайұан*

<sup>11</sup> Буннан соң, мен жерден шығып киятырған басқа бир жыртқыш ҳайұанды көрдім. Оның қозыникіндей еки мүйизи болып, ол айдархага сияқты сөйлейтуғын еди. <sup>12</sup> Бул жыртқыш ҳайұан биринши

\* 13:7 Яғный: Ийсаға исенийшилерге.

\*\* 13:10 Еремия 15:2; 43:11.

жыртқыш хайұанның пүткил бийлиги менен ол ушын ҳәрекет етти. Жер жүзин ҳәм онда жасайтуғынларды өлимши ҳалдағы жаракаты жазылған бириńши жыртқыш хайұанға сыйыныңға мәжбүрледи.<sup>13</sup> Ол үлкен кәраматлар<sup>\*</sup> ислеп, ҳәтте, адамлардың көз алдында аспаннан жерге от та жаўдымыры. <sup>14</sup> Бириńши жыртқыш хайұан ушын, ол өзине ислеўте рухсат етилген кәраматлар<sup>\*\*</sup> арқалы жер жүзинде жасайтуғынларды жолдан азғырды. Ол адамларға қылыштан жараланған, бирак тири қалған бириńши жыртқыш хайұанның ҳұметине оның бутын соғыуды буйырды. <sup>15</sup> Бириńши жыртқыш хайұанның буты тилге кирип, өзине табынбағанлардың ҳәммесин өлтириүди буйырсын деп, оған бириńши жыртқыш хайұанның бутына жан беріў ушын құдирет берилди. <sup>16</sup> Ол ҳәр бир адамды: үлкен-кишини, бай-жарлыны, азат-кулды он қолына ямаса манлайына тамға бастыртыўға мәжбүрледи. <sup>17</sup> Солай етип, ким де ким усы тамға, яғний бириńши жыртқыш хайұанның атына ямаса атының санына ийе болмаса, бир нәрсе сатып ала алмайды да, сата алмайды да.

<sup>18</sup> Бул даналықты талап етеди. Ақылы жеткен адам хайұанның санын есаплад шықсын. Өйткени бул – адамның саны. Оның саны алты жүз алпыс алты.

## Он төртінши бап

### *Қозы ҳәм 144000 адам*

<sup>1</sup> Сонынан қарап, Қозының Сион таўының<sup>\*\*\*</sup> үстинде турғанын көрдім. Қозы менен бирліктे манлайларында Қозының ҳәм Оның Экесинин аты жазылған бир жүз қырық төрт мың адам бар еди. <sup>2</sup> Аспаннан сарқырап аққан сүйдің сестиндей, күшли гүлдирма-ма дауысындай бир сес еситтім. Мен еситкен бул сес тарлы әсбап шертийшилердин шығарған сестине үқсаған еди. <sup>3</sup> Усы бир жүз қырық төрт мың адам тахтың, төрт маклуктың ҳәм аксақаллардың алдында жана бир қосық айтып турған еди. Гұналарының куны өтеппі, жер жүзинен сатып алынған усы адамлардан басқа ҳеш ким бул қосыкты үйрене алмас еди. <sup>4</sup> Булар – Ииемизге садық калып, бутларға табынбаған пәк адамлар еди\*\*\*\*. Қозы қаяққа барса, олар Оның изине ереди. Олар Кудайдың ҳәм Қозының тунғышлары болып,

\* 13:13 Сөзбе-сөз: кәраматлы белгилер.

\*\* 13:14 Сөзбе-сөз: кәраматлы белгилер.

\*\*\* 14:1 Сион таўы – Ерусалим қаласындағы бир таў.

\*\*\*\* 14:4 Сөзбе-сөз: «Булар – өзлерин хаяллар менен ипласламаған пәк адамлар еди».

адамлар арасынан сатып алынғанлар. <sup>5</sup> Аўызларынан жалған сөз шықпаған олар – минсиз адамлар.

<sup>6</sup> Буннан соң, мен аспанның ортасында ушып жүрген басқа бирperiштени көрдім. Бул периште жер жузинде жасаўшыларға: хәр бир милдет ҳәм урыұға, хәр бир тил ҳәм халықта жәрияланатуғын мәнгі Хош Хабарға ийе еди. <sup>7</sup> Ол бәлент даұыс пенен: «Кудайдан қоркынлар! Оны алғысланлар! Оның ҳүким ететуғын ўакты келди. Аспанды, жерди, тенизди ҳәм суў булақларын Жаратқанға сыйыныңдар!» – деди.

<sup>8</sup> Оның изинен киятырған екинши периште былай деди: «Кулады! Өз бузықшылығының қүшли шарабын барлық миллетлерге ишкисип, оларды азғырған уллы Бабилон қулады!»

<sup>9</sup> Екеүининң изинен киятырған үшинши периште бәлент даұыс пенен былай деди: «Ким де ким бириңи жыртқыш хайұанға ҳәм оның мүсинине табынып, маңлайына ямаса қолына оның тамғасын қабыл етсе, <sup>10</sup> ол Кудайдың қәхәрли ғәзеп кесесинде<sup>\*</sup> таярланған Кудайдың ғәзебининң қүшли шарабынан ишеди. Мухаддес периштегердин ҳәм Қозының алдында от ҳәм жаңып турған құқирттен азап шегеди. <sup>11</sup> Оларға азап беретуғын оттың түтүни шексиз бурқырап турады. Бириңи жыртқыш хайұанға ҳәм оның мүсинине табынып, атының тамғасын қабыл еткенлер күни-түни тынышлық қөрмейди. <sup>12</sup> Сол ўакытта Кудайдың буйрықларын орынлап, Ийсаға деген исенимине садық қалған мухаддеслердин<sup>\*\*</sup> сабырлығы керек болады».

<sup>13</sup> Соңда аспаннан бир даұыс маған: «Мынаны жазып кой: буннан былай, Ийемизге садық қалып, жаңын қыйғанлар қандай баһытты!» – деди. «Аўа, олар мийнетлеринин рәхәтін көреди. Себеби ислеген ислеринин жемиси олардан айырылмайды», – дейди Мухаддес Руўх.

### *Жердин зүрәәтиң жыйнаў*

<sup>14</sup> Сонынан мен қарап, бир ак бултты көрдім. Булттың үстинде басында алтын тажы, қолында өткір орағы бар, Адам Улына уқсанған Биреў отыр еди. <sup>15</sup> Ибадатханадан шықкан басқа бир периште булттың үстинде Отырганға бәлент даұыс пенен бақырып: «Орағыңды салып, оп! Орыў ўакты келди. Әйткени жердин зүрәәти писип жетилисти», – деди.

<sup>16</sup> Булттың үстинде отырған орағын жерге силтеди ҳәм жердин зүрәәти орылды.

\* 14:10 Кудайдың қәхәрли ғәзеп кесеси – Кудайдың жазасы.

\*\* 14:12 Яғнай: Ийсаға исенийүшилердин.

<sup>17</sup> Аспандағы Ибадатханадан басқа бир периште шықты. Оның да өткір орағы бар еди. <sup>18</sup> Ал от үстинен бийликтікке ииे басқа бир периште қурбанлық шалынатуғын орыннан шығып, өткір ораклыға бәлент дауыс пенен: «Өткір орағынды иске сал! Жердеги жұзим ағашынан солқымларды жыйна. Себеби жұзим писти», – деди.

<sup>19</sup> Периште орағын жерге силтеп, жердеги жұзимнин зүрәэтин жыйнап алды. Оны Кудайдың ғәзебинин үлкен исkenжесине ылактырыды. <sup>20</sup> Жұзим жемислери қаланың сыртындағы исkenжеде сыйылды. Исkenжеден аққан қан үш жұз шақырым\* жерге дейин барды ҳәм атлардың жүйенлерине шекем көтерилди.

## Он бесинши бап

### *Жети периште ҳәм жети бәле*

<sup>1</sup> Мен аспанда және уллы ҳәм таң қаларлық басқа бир белги көрдім. Бул – қолында соңғы жети бәле бар жети периште еди. Өйткени усы бәлелер менен Кудайдың ғәзеби жуу мақланатуғын еди.

<sup>2</sup> Сонда от аралас шийше теңіз сыйқылары бир нәрсени көрдім. Ҳайұнның, оның мүсининин ҳәм атының саны үстинен жениске ерисkenлер қолларына Кудайдың берген тарлы әсбапларын алтып, шийше теңиздинде үстинде турған еди. <sup>3</sup> Олар Кудайдың хызметшиси Муўсаның ҳәм Қозының қосығын айтып турған еди:

«Хәммө нәрсеге құдиретли Кудай Ийе,

Сениң ислерің уллы ҳәм әжайып,

О, миллетлер Патшасы!\*\*

Сениң жолларың ҳақыйқат ҳәм әдил.

<sup>4</sup> Ийем, Сеннен қорқпайтуғын,

атынды алғысламайтуғын ким бар?

Себеби тек жалғыз Сен ғана мухаддессен.

Пұтқил милдетлер келип,

Сениң алдыңда табынады.

Өйткени Сениң әдил ислерің аян болды».

<sup>5</sup> Буннан соң мен қарап, аспандағы Ибадатхананың, яғни Гүйалық шатырының\*\*\* ашылғанын көрдім. <sup>6</sup> Колында жети бәле бар жети периште жарқыраған аппақ кийим кийип, көкиреклерине алтын өнірше байлап, Ибадатханадан шықты. <sup>7</sup> Төрт маклуктың бири же-ти периштеге мәңгиге жасаушы Кудайдың қәхәрли ғәзебине толы

\* 14:20 Сөзбе-сөз: 1600 стадия. Шама менен 300 километр.

\*\* 15:3 Басқа нусқада: әүладлардың Патшасы.

\*\*\* 15:5 Гүйалық шатыры – сөзликке кара.

жети алтын кесе берди. <sup>8</sup>Ибадатхана Кудайдың уллылығының ҳәм құдиретиниң түтіни менен толып кетти. Жети периштениң жети бәлеси тамамланбағанша, хеш ким Ибадатханаға кире алмады.

## **Он алтыншы бап**

### ***Кудайдың ғәзебине толы жети кесе***

<sup>1</sup> Соңынан мен Ибадатханадан шыққан бир бәлент дауыстың жети периштеге: «Барынлар! Кудайдың ғәзебине толы жети кесени жерге төгинглер!» – дегенин еситтим.

<sup>2</sup> Сонда бириңиши периште барып, кесени жерге төкти. Бириңиши жыртқыш хайұанның тамғасына ийе болып, оның мүсинине табынатуғындардың үстинде азап бериүши жеркенишли жаралар пайда болды.

<sup>3</sup> Екинши периште кесесин тенизге төкти. Тениз өлинин қанына на үқсайтуғын қанға айланып, тениздеги пұтқил тиришилик набыт болды.

<sup>4</sup> Үшинши периште кесесин дәръяларға ҳәм суў булакларына төкти. Олар да қанға айланды. <sup>5</sup>Суўлар үстинен ҳәkimlik ететуғын периштениң былай дегенин еситтим:

«Хәэир бар ҳәм бурыннан бар болған мухаддес Кудайымыз!

Сениң шығарған бул ҳұқимлерин әдил.

<sup>6</sup> Мухаддеслердин<sup>\*</sup> ҳәм пайғамбарлардың қанын төkkени ушын,  
Сен оларға қан ишқиздин.

Буган олар ылайықты.

<sup>7</sup> Сонда мен курбанлық шалынатуғын орыннан шыққан бир дауыстың былай дегенин еситтим:

«Аўя, ҳәмме нәрсеге құдиретли Кудай Ийемиз,

Сениң ҳұқимлерин туўры ҳәм әдил».

<sup>8</sup> Төртінши периште кесесин қуяшқа төкти. Соңықтан қуяшқа адамларды от пенен қүйдириў қүши берилди. <sup>9</sup> Адамларды қүшли ҳәйир қүйдирип жиберди. Олар тәўбе етпеди ҳәм усы бәлелердин үстинен бийликтеке ийе болған Кудайды алғысламай, Оның атына тил тийгизди.

<sup>10</sup> Бесинши периште кесесин жыртқыш хайұанның тахты үстине төкти. Жыртқыш хайұанның патшалығы тас түнек болып қалды. Адамлар азапқа шыдамай, тиллерин тиследи. <sup>11</sup> Бирақ олар жаман ис-хәрекетлери ушын тәўбе етпей, көрип атырған азаплары ҳәм жаралары себепли, аспандағы Кудайға тил тийгизди.

---

\* <sup>16:6</sup> Яғнай: Ийсаға исениүшилердин.

<sup>12</sup> Алтыншы периште кесесин уллы Евфрат дәрьясына төкти. Құншығыстан келетуғын патшаларға жол таярлаү ушын, дәрьяның суýы қурып қалды. <sup>13</sup> Буннан соң, мен айдарханың, жыртқыш хайұнның ҳәм жалған пайғамбардың аўзынан шыққан қурбақаларға уқсайтуғын үш жаýыз руўхты көрдім. <sup>14</sup> Бул руўхлар – кәраматлар\* ислейтуғын жиңлердин руўхлары еди. Олар ҳәммे нәрсеге қудиретли Кудайдың уллы құнинде болатуғын саúашка пүткіл дұньяның патшаларын жыйнаў ушын атланды.

<sup>15</sup> «Мине, Мен уры сыйқлы құтилмегендеге келемен! Жалаңаш болып журип, уятқа қалмаўы ушын үстиндеғи кийимлерин сақлап, сергек турғанлар қандай баһытлы!» – (деди Ийемиз Ийса).

<sup>16</sup> Үш жаýыз руўх еврейше «Армагедон» деп аталатуғын жерге патшаларды жыйнады. <sup>17</sup> Жетинши периште кесесин ҳаýага төкти. Ибадатханадағы таҳттан шыққан бәлент бир даўыс: «Орынланды», – деди. <sup>18</sup> Сонда шақмақ шағып, гүрсилдеген даўыслар еситилди ҳәм гүлдири мама гүркиреп, құшлы жер силкиниў болды. Адамзат жер жүзинде пайда болғалы берли, бундай құшлы жер силкиниў хеш қашан болған емес. <sup>19</sup> Уллы қала үшке бөлиніп қулады. Миллетлердин қалалары да қыйралып қалды. Кудай уллы Бабилонды ядында сақлап, Өзинин қәхәрли ғәзебинин шарабы толы кесени оған ишиў ушын берди. <sup>20</sup> Барлық атаўлар орнынан көшип, таўлар жок болып кетти. <sup>21</sup> Аспаннан адамлардың үстине хәр бир данасы батпандай құшлы буршақ жаýды. Буршақ соншелли қорқынышлы болып, адамлар усы бәле ушын Кудайға тил тиігизди.

## Он жетинши бап

### *Жыртқыш қызыл ҳайұнның үстинде отырған ҳаял*

<sup>1</sup> Жети кесеси бар жети периштениң бири жақынлап келди де, мениң менен сөйлесе баслап былай деди:

– Берман кел, мен саған көп сүўлардың үстинде отырған уллы бузық ҳаялдың қандай жазаға тартылатуғының көрсетемен. <sup>2</sup> Дұнья патшалары оның менен бузықшылық ислеген еди. Жер жүзинде жаңауышылар оның бузықшылығының шарабына мәс болған еди.

<sup>3</sup> Соңынан периште мени Мухаддес Руўхтың басқарыўында шөлге алып барды. Ол жерде мен жети баслы, он шақлы, үсти Қудайға тил тиігизетуғын атларға толы, жыртқыш қызыл ҳайұнның үстинде отырған бир ҳаялды көрдім. <sup>4</sup> Ҳаял қызғылт көк ҳәм қымбатты

\* <sup>16:14</sup> Сөзбе-сөз: кәраматлы белгилер.

қызыл липаслар кийип, алтын, ҳасыл таслар ҳәм хинжилер менен безентен еди. Оның қолында жеркенишли нәрселерге ҳәм бузықшылығының харамылықларына толы алтын кесе бар еди.<sup>5</sup> Ал манлайына болса:

«УЛЛЫ БАБИЛОН,  
ДҮНЬЯНЫҢ БУЗЫҚЛАРЫНЫҢ ҲӘМ ЖЕРКЕНИШЛИ НӘРСЕЛЕРИНИҢ АНАСЫ», –  
деген сырлы ат жазылған еди.

<sup>6</sup>Хаялдың мұхаддеслердин<sup>\*</sup> ҳәм Ийса хаққында гүўалық берип өлгендердин қанына мәс екенин көрдім.

Буны көрип, мен қатты тан қалдым.<sup>7</sup> Периште маған былай деди:  
– Неге таң қалып турсаң? Мен саған хаялдың ҳәм оны көтерип жүрген жети баслы, он шақлы жыртқыш хайұанның сырын ашып беремен.<sup>8</sup> Сен көрген жыртқыш хайұан бурын бар еди, бирақ ҳәзир жок. Бираздан соң, ол терен туңғыйықтан шығып, набыт болады. Дүнья жаратылғаннан бери атлары Өмир китабында жазылмаған жер жүзинде жасаушылар жыртқыш хайұанды көргенде хайран қалады. Себеби бул хайұан бир ўақытлары бар еди, енди жок, бирақ және келеди.

<sup>9</sup> Буны түсиниў ушын даналық керек. Жети бас – хаял үстинде отырған жети таўды ҳәм жети патшаны билдиреди.<sup>10</sup> Булардың бeseюи қулады, биреүи бар, басқасы еле келмеди. Ол келеди, бирақ узак ўақыт турмайды.<sup>11</sup> Бурын бар болған, бирақ енди жок жыртқыш хайұанның өзи сегизинши патша. Алдыңғы жети патшаның бири болған ол набыт болады.

<sup>12</sup> Сен көрген он шақ еле патшалық етпеген он патша. Бирак булар жыртқыш хайұан менен бирлікте аз ўақыт\*\* патшалық етиў ушын бийликті алады.<sup>13</sup> Бул патшалар бир нийетке иие болып, күшлерин ҳәм бийлигин жыртқыш хайұанға береди.<sup>14</sup> Олар Қозыға карсы урысады, бирақ Козы оларды женеди. Өйткени Козы – хұқимдарлар Хұқимдары ҳәм патшалар Патшасы. Оның менен бирге болғанлар – шақырылғанлар, танланғанлар ҳәм Оған садық қалғанлар.

<sup>15</sup> Сонынан периште маған былай деди:  
– Мына сен көрген суўлар, яғнай үстинде бузық хаял отырған суўлар – халықлар, аламанлар, миллеттер ҳәм тиллер.<sup>16</sup> Сен көрген он шақ ҳәм жыртқыш хайұан бузық хаялды жек көрип, оның ҳәмме нәрсесин талан-тараж етеди ҳәм оны тыр жалаңаш қалдырады. Оның етін жеп, өзин отқа жандырады.

\* 17:6 Яғнай: Ийсаға исенийшилердин.

\*\* 17:12 Сөзбе-сөз: бир saat.

<sup>17</sup> Себеби Кудай Өзиниң еркин орынлау ушын, олардың кеүиллеририне усы нийетті салған еди. Солай етип, Кудайдың сөзлери орынланыұға дейин олар өз ара келисип, патшалықларын жыртқыш хай-үнға береди. <sup>18</sup> Сен көрген ҳаял – дүнья патшаларының ұстинен хәкимлик ететуғын уллы қала.

## Он сегизинши бап

### Бабилонның қулауы

<sup>1</sup> Буннан соң, мен құшлы бийликтеке ийе басқа бир периштениң аспаннан тұскенин көрдім. Оның салтанатынан дүнья жүзи жарқырап кетти. <sup>2</sup> Периште қатты дауыслап былай деди:

«Кулады! Уллы Бабилон қулады!

Ол енди жинлердин мәканы,  
Хәр түрли жауыз руўхлардың ордасы,  
Хәр қыйлы ҳарам хәм жеркенишли  
куслардың уясы болды.

<sup>3</sup> <sup>3</sup> Өйткени барлық миллеттер  
оның бузықшылығының құшлы шарабын ишти\*.

Дүньяның патшалары оның менен  
бирге бузықшылық исследи.

Дүньяның саудагерлери де оның  
асып-тасқан молшылығынан байып кетти».

<sup>4</sup> Сонда мен аспаннан басқа бир дауыс еситтім. Бул дауыс былай деди:

«Хәй, халқым!

Оның гұналарына шерик болып,  
Ол дуўшар болған бәлелерге дуўшар болмауын ушын,  
оннан шығып кет!

<sup>5</sup> Себеби оның гұналары ұсти-ұстине жыйналып,  
аспанға жетти,

Кудай оның жаман ислерин ядында саклады.

<sup>6</sup> Бабилон сизлерге не қылған болса, оған соны қайтарынлар.  
Ислеген ислерин еки есе етип қайтарынлар,  
Өзи араластырып таярлаған шараптан еки есе толтырып,  
оган берингер.

<sup>7</sup> Ол қаншама сән-салтанатқа хәм молшылыққа бөлөнген  
болса,

\* <sup>18:3</sup> Басқа нусқада: «Өйткени ол өз бузықшылығының құшлы шарабын барлық миллеттерге ишкізді».

оған соншама қайғы-хәсирет беріндер.

Өйткени ол өз кеүлинде:

„Мен хаял патша болып, таҳтта отырман, жесир емеспен.

Хеш қашан қайғы көрмеймен“, – дейди.

- <sup>8</sup> Сонлықтан ол өлим, қайғы ҳәм ашлық бәлелерине  
бир күннин ишинде дуўшар болады,  
ол отта жаңып құл болады.

Себеби оны ҳұқим қылышы Қудай Ийемиз құдиретли».

- <sup>9</sup> Оның менен бирге бузықшылық испеп, оның асып-тасқан молшылығын бөліскен дүньяның патшалары ол жаңып атырған оттың тутигин көргенде, оны азалаپ жылайды. <sup>10</sup> Олар оның шегип атырған азабынан қорқып, узакта турып:

«Үай-үай, уллы қала,  
кушли қала Бабилон!

Аз ўақыт ишинде ҳұқим етилдин-ғо», – дейди.

- <sup>11</sup> Дүньяның саўдагерлери де ол ушын жылап, аза тутады. Өйткени олардың буйымларын сатып алатуғын енди хеш ким жок. <sup>12</sup> Олар алтын, гұмис, қасыл таслар, ҳинжи, баҳалы гезлеме, жипек, қызығылт көк ҳәм қырмызы гезлемелерди, хәр түрли хош ийисли ағашларды, пил сүйегинен исленген затларды, қымбат баҳалы ағашлардан исленген нәрселерди, қола, темир ҳәм мәрмерден исленген ҳәр қылыш буйымларды, <sup>13</sup> дәмли қабық, мазалы дәм беретуғын нәрселерди, хош ийисли түтектілерди, әтири май, әтири, шарап, зәйтүн майы, сапалы ун ҳәм бийдай, ири кара мал ҳәм қойлар, атлар ҳәм арбалар, кулларды\*, және де адам жаңын сататуғын ҳәм сатып алатуғын еди.

- <sup>14</sup> Олар және: «Жаңың сүйген мийүелер қолынан кетти. Пұтқил байлығын ҳәм көзди камастыратуғын затларын жоқ болды. Енди оларды хеш қашан таба алмайсан», – дейди.

- <sup>15</sup> Бабилонда усы нәрселерди сатып, байып кеткен саўдагерлер қаланың шеккен азабынан қорқынышқа түседи ҳәм узакта турып, жылап аза тутады.

- <sup>16</sup> Олар былай дейди:

«Үай, үай, уллы қала! Баҳалы гезлеме, қызығылт көк ҳәм қырмызы липаслар кийген,

алтын, қасыл таслар ҳәм ҳинжилер менен безенген уллы қала!

- <sup>17</sup> Усындай үлкен байлық аз ўақыт ишинде жоқ болды».

- Барлық кеме басшылары, кеме жолаўшылары, кемеде ислейтуғынлар ҳәм теңизден күн көретуғынлардың ҳәммеси узакта турып, <sup>18</sup> ол жанған оттың тутигин көргенде:

\* 18:13 Сөзбе-сөз: адам денесин.

«Усы уллы қалаға тең келетуғын қала бар ма?» – деп дад салды.  
 19 Басларына құл шашты, аза тутып жылап, былай деп бақырысты:  
 «Үйай, үйай, уллы қала!

Тениз кемелерине ииye болғанлардың ҳәммеси  
 ол себепли, оның қымбат бахалы буйымлары себепли  
 байыған еди.

Деген менен, кала аз ўакыт ишинде ўайран болды.

20 Куўаныңлар Бабилонның аўхалына,  
 Хәй аспан, мухаддеслер\*, елшилер хәм пайғамбарлар!  
 Себеби Кудай оны хұқим етип, сизлер ушын өш алды».

21 Сонынан бир күшли периште ұлken дигирман тасына уқсайту-  
 тын бир тасты көтерип, тенизге ылактырды да, былай деди:  
 «Уллы қала Бабилон!

Минекей, ол усындаі күш пенен  
 ылактырылып, мәнгиге жоқ болады.

22 Ендигиден былай, сенде тарлы әсбап шертиүшилердин,  
 косыкшылардың, сырнай хәм кәрнай шертиүшилердин  
 дауыслары  
 хеш қашан еситилмейди.

Сенде қайтып хеш бир өнердин устасы табылмайды,  
 дигирманның дауысы хеш қашан еситилмейди.

23 Сенде буннан былай шыра жақтысы болмайды.  
 Келин-куйеў сеслери хеш қашан еситилмейди.  
 Өйткени саудагерлерин дүньяда атақлы адамлар болып,  
 пүткил миллетлер сениң сыйқыршылығың менен  
 азғырылған еди.

24 Және де, пайғамбарлардың,  
 мухаддеслердин хәм жер жүзинде өлтирилгенлердин  
 ҳәммесинин қаны сеннен табылған еди».

## Он тоғызыншы бап

### *Халилуія*

1 Буннан соң, мен аспанда көп санлы аламанның дауысына уқса-  
 фан бәлент дауысларды еситтім. Олар былай деди:

«Халилуія\*\*!

Құтқарыў, уллылық хәм құдирет  
 Кудайымызға тийисли.

\* 18:20 Яғный: Иисаға исениүшилер.

\*\* 19:1 *Халилуія* – еврейше «Кудайды алғыслан» деген мәнисте.

- <sup>2</sup> Себеби Оның ҳұқимлери туўры ҳәм әдил.  
Ол жер жүзин бузықшылығы менен ҳарамлаған  
уллы бузық ҳаялды ҳұқим әтип,  
Өз хызметшилериниң қаны ушын оннан өш алды».
- <sup>3</sup> Олар және дауыслап былай деди:  
«Халилуйя!  
Бузық ҳаялдың жаңған отының түтини  
мәңгиге бурқырап турады».
- <sup>4</sup> Сонда жигирма төрт ақсақал ҳәм төрт маклук жерге жығылып: «Аў-  
мийин! Халилуйя!» – деди де, тахт үстинде отырған Кудайға табынды.
- <sup>5</sup> Соңынан таҳттан шыққан бир дауыс былай деди:  
«Хәй, Кудайымыздың барлық хызметшилері!  
Оннан қорқыұшы үлкен-киши ҳәммениз,  
Оны алғысланылар!»
- <sup>6</sup> Соң мен үлкен аламанның дауысына, сарқырап аққан суўлар-  
дың шуўұлдысына ҳәм құшлы гүлдірмаманың гүркірегенине уқса-  
ған дауысты еситтим. Сол дауыс былай деди:  
«Халилуйя!  
Өйткени ҳәмме нәрсеге құдиретли Кудай Ийемиз патшалық етеди.
- <sup>7</sup> Шадланып, кеүил көтерейик!  
Оны даңққа бөлейик!  
Себеби Қозының неке тойы басланажак,  
Оның қалынлығы өзин таярлады.
- <sup>8</sup> Оған кийиү ушын,  
Таза, жарқыраған аппақ көйлек берилди».  
Таза, аппақ көйлек – мухаддеслердин\* ҳақ ислерин билдиреди.
- <sup>9</sup> Сонда периште маған:  
– Былай деп жаз: «Қозының неке тойына шақырылғанлар қандай  
бахытлы!» – деди.
- Ол және:  
– Бул сөзлер – Кудайдың ҳақыйқат сөзлери, – деди.
- <sup>10</sup> Мен оған табыныў ушын, аяқларына жығылдым. Бирақ ол ма-  
ған былай деди:  
– Бундай қыла ғөрмө! Мен де сен ҳәм Ийсаның гүйалығына ийе  
туүсқанларың сыйқылды, Кудайдың хызметшисимен. Кудайға табын!  
Өйткени Ийсаның гүйалығы – Мухаддес Руўұ тәрепинен илхамлан-  
дырылған пайғамбаршылық сөзлеринин тийкары\*\*, – деди.

\* 19:8 Яғный: Ийсаға исениүшилердин.

\*\* 19:10 Сөзбе-сөз: «Өйткени Ийсаның гүйалығы – пайғамбаршылық руўхы  
демек».

### *Ak Atmaly*

<sup>11</sup> Буннан соң, мен аспанның ашылғанын көрдим. Ол жерде бир ак ат турған болып, атқа Мингенниң\* аты Садық хәм Ҳақыйқат еди. Ол әдиллик пенен ұқым шығарып, сауаш жүргизеди. <sup>12</sup> Оның көзлери лаұлап жаңған отка уқсаған болып, ал басында болса көп санлы таж бар еди. Онда Өзинен басқа хеш ким билмейтуғын бир ат жазылған еди. <sup>13</sup> Ол қанға боялған кийим кийген болып, Оның аты – Кудайдың Сөзи еди. <sup>14</sup> Таза хәм аппақ кийим кийген аспан ләшкерлері ак аттарға минип, Оның изинен киятыр еди. <sup>15</sup> Оның аўзынан өткір қылыш шығып турған болып, Ол сол қылыш пенен миллетлерди өлтиреди. Оларды темир таяқ пенен басқарады хәм ҳәмме нәрсеге қуди-ретли Кудайдың қәхәрли ғәзебинин шарабын сығып шығаратуғын искенжени Өзи басады. <sup>16</sup> Оның кийиминде хәм санында:

«ПАТШАЛАР ПАТШАСЫ ХӘМ ҲҰКИМДАРЛАР ҲҰКИМДАРЫ»,  
деген ат жазылған еди.

<sup>17-18</sup> Сонынан мен күштә турған бир периштени көрдим. Ол бәлент дауыс пенен бакырып, аспанда ушып жүрген барлық кусларға былай деди: «Патшалардың, әскербасылардың хәм күшли адамлардың, атлардың хәм атқа мингенлердин, азат-куллардың, үлкен-киши ҳәммениң өлигинин етин жеў ушын бир жерге жыйналып, Кудайдың уллы зияптына келинлөр».

<sup>19</sup> Соңда мен жыртқыш хайұанды, дүнья патшаларын хәм олардың ләшкерлерин көрдим. Олар атта Отырған менен хәм Оның ләшкерлері менен урысыň ушын бир жерге жыйналған еди. <sup>20</sup> Жыртқыш хайұан хәм оның алдында кәраматлар\*\* ислеген жалған пайғамбар қолға алынды. Жыртқыш хайұанның тамғасын қабыл етип, оның мүсинине табынғанларды өз кәраматлары менен азғырған – усы жалған пайғамбар еди. Олардың екеўі де құқырт жаңған от көлине тирилей ылақтырылды. <sup>21</sup> Ал қалғанлар атта Отырғаның\*\*\* аўзынан шыққан қылыш пенен өлтирилди. Барлық куслар олардың өлигинин етин жеп тойды.

### **Жигірмаланышы бап**

#### *Мың жыл*

<sup>1</sup> Соң мен қолында терен тунғыйықтың гилти хәм үлкен шынжыры бар бир периштениң аспаннан түскенин көрдим. <sup>2</sup> Периште

\* 19:11 Атқа Минген – бул жерде Ийса Масих хакқында айтылып атыр.

\*\* 19:20 Сөзбе-сөз: кәраматлы белгилер.

\*\*\* 19:21 Яғнай: Ийса Масихтың.

айдарханы, яғнай өзәзүл хәм шайтан деп аталған сол ески жыланды тутып, мың жылға байлаپ таслады.<sup>3</sup> Мың жыл тамам болмағанша, миллетлерди енди азғырмасын деп, оны терен тұнғыйыққа ылақтырып жиберди. Ол жерди жаўып, аўзын мөрлеп таслады. Мың жыл өткеннен соң, ол қысқа мүддегі босатылыўы тийис.

<sup>4</sup> Сонынан мен таҳтларды хәм оларда отырғанларды көрдім. Оларға ұқым етиў бийлиги берилген еди. Ийсаның гүйалығы хәм Кудайдың сөзи ушын басы кесилгенлердин жанларын да көрдім. Булар жыртқыш ҳайұанға хәм оның мүсінине табынбаған, манлайларына хәм колларына жыртқыш ҳайұанның тамғасын бастырмадаған еди. Олар тирилип, Масих пенен бирге мың жыл патшалық етти.

<sup>5</sup> Бул – бириңши қайта тирилиў. Қалған өлилер мың жыл тамам болмағанша тирилмеди. <sup>6</sup> Бириңши қайта тирилиүде қатнасканлар баһытлы хәм мухаддес. Екинши өлимниң булар үстинен ҳеш қандай бийлиги жоқ. Олар Кудайдың хәм Масихтың руўханийлери болып, Оның менен бирлікте мың жыл патшалық етеди.

### *Шайтанның жазаланыўы*

<sup>7</sup> Мың жыл өткеннен соң, шайтан қамалған жеринен азат етиледи. <sup>8</sup> Жер жұзинин төрт мүйешиндеги миллетлерди, Гог хәм Магогты азғырып, оларды сауашқа жыйнаў ушын, ол қамақтан шығады. Олардың саны тениздин құмы сыйқлы сан-санақсыз болады. <sup>9</sup> Олар жер жұзин басып өтип, мухаддеслердин\* мәканы болған Кудайдың сүйикли қаласын қоршап алды. Бирақ аспаннан от жаўып, оларды күйидирип, жоқ қылып жиберди. <sup>10</sup> Ал оларды азғырган шайтан от хәм күкірт көлине ылақтырылды. Бурын сол жерге жыртқыш ҳайұан хәм жалған пайғамбар да ылақтырылған еди. Олар қуни-тұны, мәңгиге азап шегеди.

### *Өлилердин ұқым етилиўи*

<sup>11</sup> Сонда мен бир уллы ақ таҳтты хәм таҳтта Отырғанды\*\* көрдім. Жер хәм аспан Оның жұзинен қашып, жоқ болып кетти.

<sup>12</sup> Таҳттың алдында турған ұлкен-киши өлилерди де көрдім. Сонынан бир китаплар ашылды. Басқа бир китап та ашылды, бул – Өмир китабы еди. Өлилер китапларда жазылғанлар бойынша, өз ислерине қарай ұқым етилди. <sup>13</sup> Тениз өзинде болған өлилерди, өлим хәм өлилер мәканы да өзлеринде болған өлилерди шығарып

\* 20:9 Яғнай: исениүшилердин.

\*\* 20:11 Яғнай: Кудайды.

берди. Ҳәр бири өз ислерине қарай ҳүким етилди.<sup>14</sup> Өлим ҳәм өлилер мәканы от көлине ылактырылды. Бул от көли – екинши өлим.<sup>15</sup> Атлары Әмир китабында жазылмағандардың ҳәммеси от көлине ылактырылды.

## **Жигирма биринши бап**

### ***Жаңа аспан ҳәм жаңа жер***

<sup>1</sup> Буннан соң, мен жаңа аспан менен жаңа жерди көрдим. Себеби бурынғы аспан ҳәм бурынғы жер жоқ болып кеткен еди. Енди тениз де жоқ еди. <sup>2</sup> Және мен аспаннан, Кудайдың жанынан түсип киятырған мухаддес қала – жаңа Ерусалимди көрдим. Ол өз күйеўи ушын таярланып безенген келин сыйқлы еди. <sup>3</sup> Сонда тахттан шыққан бир бәлент дауыстың былай дегенин еситтим: «Мине, Кудайдың мәканы адамлар арасында. Кудай да олардың арасында жасайды. Олар Кудайдың халқы болады, Кудайдың Өзи де олардың Қудайы болып, олар менен бирге жасайды. <sup>4</sup> Кудай олардың барлық көз жасларын сұртип таслайды. Енди өлим де, қайғы да, жылаў да, азап та болмайды. Өйткени бурынғылар өтип кетти».

#### **5 Тахтта Отырған:**

– Енди ҳәммесин жаңалайман, – деди. Ол және маған: – Мынаны жаз: себеби бул сөзлер исенимли ҳәм хақыйкат, – деди. <sup>6</sup> Сонынан Ол маған былай деди: – Орынланды. Мен – Альфа ҳәм Омегаман, биринши ҳәм соңғыман. Шөллеген адамға Әмир суұйының булакларынан ешейин суў беремен. <sup>7</sup> Женеп шыққан усыларды мийрас етип алады. Мен оның Кудайы боламан, ол Маган перзент болады. <sup>8</sup> Бирак қорқақтар, исенбейтуғынлар, харамылар, адам өлтириўшилдер, бузыклар, сыйқыршылар, бутпаразлар ҳәм барлық өтирикшилердин орны – күкірт жанған от көли болады. Бул – екинши өлим.

### ***Жаңа Ерусалим***

<sup>9</sup> Сонынан ақырғы жети бәлеге толы жети кесеси бар жети пештениң бири жаныма келип:

– Берман кел. Мен саған Қозының қалыңлығын көрсетемен. Ол Қозының болажақ келиншеги, – деди.

<sup>10</sup> Периште мени Мухаддес Руўхтың басқарыўында үлкен ҳәм бийик бир таўға көтерди. Ол жерден маған аспаннан, Кудайдың жанынан түсип киятырған мухаддес қала Ерусалимди көрсетти. <sup>11</sup> Қала Кудайдың салтанатына ийе еди. Ол ҳасыл тас сыйқлы, кристаллдай

мөлдир яспис тасы сыйқлы жарқырап тур еди. <sup>12</sup> Қаланың үлкен ҳәм бийик дийўаллары болып, он еки дәрўазасы бар еди. Дәрўазаларды он еки периште қараўыллайтуғын еди. Дәрўазаларға Израилдиң он еки урыўының атлары жазылған еди. <sup>13</sup> Шығыста үш дәрўаза, аркада үш дәрўаза, қублада үш дәрўаза, батыста үш дәрўаза бар еди. <sup>14</sup> Қаланың дийўаллары он еки тийкар тасқа ийе болып, оларда Қозының он еки елшининиң атлары жазылған еди.

<sup>15</sup> Мениң менен сөйлескен периштениң қолында қаланы ҳәм қаланың дәрўазалары менен дийўалларын өлшеў ушын, өлшетуғын алтын таяқ бар еди. <sup>16</sup> Қала төрт мүйеш тәризинде болып, узынлығы менен ени бирдей еди. Периште қаланы өлшетуғын таяқ пенен өлшегенде, узынлығы, ени ҳәм бийиклиги бирдей болып, хәр бир тәрепи еки мың еки жұз шақырым\* болып шықты. <sup>17</sup> Периште дийўалларды да өлшеп шықты. Адамның өлшеми бойынша, дийўаллардың бийиклиги алпыс бес метр\*\* болып шықты. <sup>18</sup> Дийўаллар яспис тасынан, ал қала мөлдир шийше сыйқлы, сап алтыннан салынған еди. <sup>19</sup> Қала дийўалларының тийкар таслары хәр түрли хасыл таслар менен безелген еди. Бириңши тийкар тасы яспис, екиншиси көк сапфир, үшиншиси халқидон, төртингиси жасыл зумрат, <sup>20</sup> бесиншиси ала сардоникс, алтыншысы сардолик, жетиншиси сары яқыт, сегизиншиси көк зумрат, тоғызыншысы сары топаз, оныншысы сары зумрат, он бириңшиси көк яқыт, он екиншиси қызылт көк аметист. <sup>21</sup> Он еки дәрўаза он еки хинжи, яғнай ҳәр бир дәрўаза бир хинжиден соғылған еди. Қаланың көшеси мөлдир шийше сыйқлы сап алтыннан еди.

<sup>22</sup> Мен қалада Ибадатхана көрмедим. Өйткени ҳәмме нәрсеге құдиretli Кудай Ийемиз ҳәм Қозы қаланың Ибадатханасы еди. <sup>23</sup> Қаланы жақтыландырыў ушын күаштың ямаса айдың кереги жоқ еди. Себеби Кудайдың салтанаты оны жақтыландырып туратуғын еди. Ал Қозы оның шырасы еди. <sup>24</sup> Миллетлер қаланың жақтысында журеди. Дүнья патшалары өз данқ-салтанатын ол жерге алып келеди. <sup>25</sup> Қаланың дәрўазалары хәр қашан ашық турады, өйткени ол жерде ҳеш қашан түн болмайды. <sup>26</sup> Адамлар өз миллетиниң данқ-салтанатын ҳәм абырайын ол жерге алып келеди. <sup>27</sup> Оған ҳеш қандай харам нәрсе, жеркенишли ҳәм жалған ислер ислеген ҳеш ким ҳеш қашан кирмейди. Тек атлары Қозының Өмир китабында жазылғанлар ғана киреди.

\* 21:16 Сөзбе-сөз: он еки мың стадия.

\*\* 21:17 Сөзбе-сөз: бир жұз қырық төрт қьюбит. Ески өлшем бирлиги бойынша, бир қьюбит – 45-52 см.

## Жигирма екинши бап

<sup>1</sup> Соңда периште маған кристалл сыйаклы жылтыраған өмир су-үйнің дәрьясын қорсетти. Бул дәрья Кудайдың ҳәм Қозының таҳтынан шығып, <sup>2</sup> қаланың кен көшесинң ортасы бойлап ағып тур еди. Дәрьяның еки тәрепинде хәр айда он еки түрли мийүе берип тура-туын өмир тереги бар еди. Теректиң жапырақлары болса, милләт-лердин шыпа алыўы ушын арналған еди. <sup>3</sup> Енди хеш қандай ғарғыс болмайды. Кудайдың ҳәм Қозының таҳты қаланың ишинде болады. Ал хызметшилери Оған хызмет етеди. <sup>4</sup> Олар Кудайдың жұзин көреди, маңлайларына Оның аты жазылады. <sup>5</sup> Енди тұн болмайды. Я шыра жақтысының, я куяш жақтысының кереги болмайды. Себеби Кудай Ийемиздин Өзи оларға жақты болады ҳәм олар мәнгиге патшалық етеди.

### *Иисаның келиўү*

<sup>6</sup> Соңынан периште маған былай деди:

— Бул сөзлер — исенимли ҳәм жақыйкат. Өз пайғамбарларына Руўхын берген Кудай Ийемиз жақын арада болыўы тиіс ўақыяларды хызметшилериңе билдириў ушын, Өз периштесин жиберди.

<sup>7</sup> «Мине, Мен жылдам келемен! Бул китаптың пайғамбаршылық сөзлерин орынлайтуғын адам қандай баҳытлы!» — дейди Ийемиз Ийса.

<sup>8</sup> Мен — усыларды еситкен ҳәм көрген Юханман. Буларды еситип ҳәм көргенимде, усыларды маған қорсеткен периштеге табыныў ушын, оның аяқларына жығылдым. <sup>9</sup> Бирақ ол маған:

— Бундай қыла ғорме! Мен де сен, пайғамбар болған туұысканларың ҳәм бул китаптың сөзлерин орынлайтуғынлар сыйаклы, Кудайдың хызметшисимен. Кудайға табын, — деди.

<sup>10</sup> Соңынан ол маған былай деди:

— Бул китаптың пайғамбаршылық сөзлерин мөрлеп таслама. Өйткени ўақыт жақын қалды. <sup>11</sup> Жаманлық қылатуғын адам және де жаманлық қылышы даўам етсін. Ҳарам болған адам ҳарам исин даўам етсін. Ҳақ болған адам және де ҳақ ислер ислей берсін. Мұхаддес болған адам мұхаддес болып қалсын.

<sup>12</sup> Ийемиз Ийса былай дейди:

«Мине, Мен жылдам келемен! Беретуғын сыйым Өзим менен бирге. Хәр бир адамға ислерине карай қайтараман. <sup>13</sup> Мен — Альфа ҳәм Омегаман, бириňши ҳәм соңыман, басы ҳәм ақырыман.

<sup>14</sup> Өмир терегинен жеўте хұқық алыў ушын ҳәм қалаға дәрўаза арқалы кириў ушын кийимлерин жуўғанлар қандай баҳытлы!

<sup>15</sup> Ийтлер – сыйқыршылар, неке ҳадаллығын бузыўшылар, адам өлтириўшилер, бутқа табыныўшылар, өтирикти жақсы көрип, жалған ислерди ислеўшилердин хәммеси сыртта қалады.

<sup>16</sup> Мен, Ийса, исениўши жәмәэтлердеги сизлерге бул гүўалықты жеткізсін деп, Өз периштемди жибердім. Мен – Даўыттың тийкары хәм урпағы, жақты таң жулдызыман».

<sup>17</sup> Мухаддес Руўх хәм келин: «Кел!» дейди. Еситкен хәр бир адам: «Кел!» десин. Шөллеген адам келсин, қәллеген адам өмир суўынан ешайин алсын.

<sup>18</sup> Бул китаптағы пайғамбаршылық сөзлерин еситкен хәр бир адамды ескертпі атырман: егер ким де ким бул сөзлерге бир нәрсе қосса, Кудай да оны бул китапларда жазылған бәлелерге дуўшар етеди.

<sup>19</sup> Егер ким де ким бул пайғамбаршылық китабының сөзлеринен бир нәрсе алып тасласа, Кудай да оны бул китапта жазылған өмир төртінен хәм мухаддес қаладан үлессиз қалдырады.

<sup>20</sup> Буларды гүўалық етип айтқан Ийемиз: «Аўя, Мен жылдам келемен», – дейди.

Аўмийин! Келе гөр, Ийем Ийса!

<sup>21</sup> Ийемиз Ийсаның мийрими хәмменізге яр болсын! Аўмийин.